

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.101/2024/18. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. január 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberrablás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2024. június 14. napján kihirdetett, 16.B.57/2023/76. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Terhelt2 II.r. vádlott 2022. május 16. napjáig volt letartóztatásban, a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe a 2022. május 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő számítandó be.

Terhelt3 III.r. vádlott 2021. december 29. napjáig volt letartóztatásban, a vele szemben kiszabott szabadságvesztésbe a 2021. december 29. napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő számítandó be.

A vádlottak által egyetemlegesen fizetendő polgári jogi igény összege 1.000,- (egyezer) forint, az ítéltábla mellőzi az egyéb törvényes útra utasítással kapcsolatos rendelkezést.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összege helyesen 2.363.974,- (kettőmillió-háromszázhatvanháromezer-kilencszázhetvennégy) forint, Terhelt1 I.r. vádlott 359.848,- (háromszázötvenkilencezer-nyolcszáznegyvennyolc) Ft bűnügyi költség, Terhelt2 II.r. vádlott 298.938,- (kettőszázkilencvennyolcezer-kilencszázharmincnolc) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles, a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség helyesen 1.382.230,- (egymillió-háromszáznyolcvankettőezer-kettőszázharminc) Ft.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az ítélet meghozatalára a Veszprémi Törvényszéken került sor.

A másodfokú eljárás során felmerült 100.063,- (egyszázezer-hatvanhárom) forint bűnügyi költségből 33.264,- (harmincháromezer-kettőszázhatvannégy) forint megfizetésére Terhelt1 I.r., 35.335,- (harmincezezer-háromszázharmincöt) forint megfizetésére Terhelt2 II.r., 31.464,- (harmincegyezer-négyszázhatvannégy) forint megfizetésére Terhelt3 III.r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2024. február 7. napjától június 14. napjáig tartó nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és utóbbi napon kihirdetett 16.B.57/2023/76. számú ítéletével három terhelt büntetőjogi felelősségéről rendelkezett.

[2] Terhelt1 I. r. vádlott bűnösségét 1 rendbeli emberrablás büntetében, mint társtettes (Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés d) pont), 1 rendbeli testi sértés büntetének kísérletében, mint társtettes (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés) és 1 rendbeli szeméremsértés vétségében (Btk. 205. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 12 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 1-1 rendbeli emberrablás büntetében, mint társtettet (Btk. 190. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés d) pont) és 1-1 rendbeli testi sértés büntetének kísérletében, mint társtettet (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés). Ezért Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 11 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III. r.vádlottat, mint visszaesőt halmazati büntetésül 12 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[4] Mindhárom vádlott vonatkozásában megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsáthatók, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idők beszámításáról, a lefoglalt bűnjelek sorsáról, tanú1 sértett által bejelentett polgári jogi igény elbírálásáról, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség - a vádlottak által részben külön-külön, részben egyetemlegesen történő - viseléséről.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlottak és a védőik jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében.

[6] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen a védelem felmentése, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta és az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta. Álláspontja szerint Terhelt1 I. r. vádlott nem ment volna vissza a helyszínre és nem vetette volna magát alá a rendőri eljárásnak, ha elkövette volna a terhére rótt bűncselekményt. Véleménye szerint a cselekmény kiindulópontja az lehetett, a sértett III. r. vádlottal szexuális jellegű cselekményt követett el, melyet III. r. vádlott közölt az I. r. vádlottal, aki ennek hatására felelősségre vonta a sértettet. A védő tanú4, tanú5, tanú6, a börtönpszichológus tanúk és a sértett vallomásai egyes részletére rámutatva hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet nem megalapozott, ezért a védelem bűnösségére sem lehet egyértelmű következtetést levonni.

[7] Terhelt2 II. r. vádlott védője is fenntartotta a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését annak írásbeli indokolásában. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mert a megállapított tényállás ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok, tanúvallomások tartalmával, másrészt a törvényszék a tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A sértett a nyilatkozataiban a konfliktus kialakulásában betöltött saját szerepét megpróbálta elhallgatni, ami alapvetően megkérdőjelezi a szavahihetőségét. A törvényszék a mérlegelő tevékenysége során figyelmen kívül hagyta Terhelt2 II. r. vádlott egészségi állapotát is, aki 50%-ra le van rokkanva, 36 évesen kapott agyi infarktusa miatt bal oldala lebénult, rendszeres orvosi kezelés alatt állt, a vádbéli időpontban is alig tudott járni. Álláspontja szerint ilyen mértékű egészségügyi probléma lehetetlenné teszi, hogy a sértett által előadott módon részt vegyen a védelem a bántalmazásban, ezért az ítélet megváltoztatásával II. r. vádlott valamennyi vád alóli felmentését indítványozta.

[8] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az emberrablás bűntette tekintetében tartotta fenn a felmentés iránt bejelentett fellebbezését, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Rámutatott arra, hogy a védence részletesen feltárta, hogy mi történt a pápai külterületi elhanyagolt állapotú ingatlanban a cselekményt megelőzően, melyet álláspontja szerint tanú7 börtönpszichológus is alátámasztott vallomásában. Az előzmények ismeretében új megvilágításba kerültek a történések, így ittas személyek vitájáról van szó, melyben a sértett szexuális magatartása és homoszexualitása volt a kiindulópont és nem a pénzszerzés, vagyis az erőszak nem a pénz megszerzése miatt alakult ki.

[9] Hivatkozott arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott azért nem tárta fel korábban a teljes igazságot, mert szégyellte a történeteket, mely szégyenérzet sokkal nagyobb volt annál, hogy azonnal jelezze a hatóságoknak azt, hogy szexuális bűncselekmény áldozata lett. Álláspontja szerint a törvényszék tévedett akkor is, amikor a sértettnek hitt abban is, hogy a védencével folytatott szexuális aktusa önkéntes beleegyezésen alapult, mivel annak semmi előzménye nem volt, korábban sem a börtönben, sem a védence munkahelyén nem merült fel, hogy Terhelt3 III. r. vádlott homoszexuális lenne.

[10] Azt is kifogásolta, hogy a törvényszék teljes egészében elfogadta a sértett vallomását, miközben maga is változtatta állításait és vallomásai során nagyon fontos tényeket is elhallgatott, ekként álláspontja szerint a cselekmény elkövetésekor ittas állapotban lévő sértett vallomásra ítéletet alapítani ilyen súlyos bűncselekmény tekintetében nem lehet. Nem ért egyet az ítélet [35] bekezdésében foglalt azon megállapítással sem, hogy a sértett a nyomozati szakban és a tárgyaláson is végig ellentmondásmentesen nyilatkozott, mivel a homoszexuális viselkedésére és erőszakos fellépésére vonatkozó lényegi részt kihagyta vallomásából, magát jó színben és áldozatként feltüntetve. Az ítélet [40] bekezdésében rögzített, sértetti vallomásban észlelt pontatlanságokat a törvényszék teljesen elbagatellizálta, és véleménye szerint ellentmondásban áll a [35] bekezdésben foglaltakkal, továbbá az elsőfokú bíróság a sértett közreható magatartását sem vette figyelembe.

[11] Nehezményezte a védő azt is, hogy az ítéletében az elsőfokú bíróság nem értékelte tanú7 tanú által előadottakat annak ellenére, hogy ítéletében arra is hivatkozik. Véleménye szerint a [41] bekezdésben megállapítottakkal ellentétben Terhelt1 I. r. vádlott a büntetés-végrehajtás szigorú rendje okán nem beszélhetett védencével, sem közvetett, sem közvetlen módon nem bírhatta rá a vallomása módosítására.

[12] A védő szerint a védence első alkalommal tett vallomását nem lett volna szabad figyelembe venni, mivel ezen vallomása megtételekor még ittas állapotban volt, alkoholos befolyásoltság alatt állt. Terhelt3 III. r. vádlott egy nagyon befolyásolható személy, ezért ő nem is tudta volna rávenni a másik két társát az általuk kifejtett magatartásra. Terhelt3 III. r. vádlott egyszer sem fenyegette meg a sértettet, hogy pénzt adjon át bárkinek. Véleménye szerint védence magatartása kétséget kizáróan nem bizonyított, III. r. vádlott fizikailag sem volt abban az állapotban, hogy az ítéletben leírt magatartást el tudja követni, III. r. vádlott a sértett személyi szabadságától megfosztása érdekében erőszakot nem alkalmazott, ekként emberrablást sem valósított meg. Véleménye szerint Terhelt3 III. r. vádlott egy gyenge jellemű, sodródó, személyiségzavarban szenvedő ember, aki alkoholos állapotban, a társai által elkövetett cselekménybe kapcsolódott be a végén.

[13] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a III. r. vádlottat elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában az emberrablás büntettének vádja alól, mint tártstettet mentse fel, és őt csak a testi sértés büntettének kísérletében mondja ki bűnösnek.

[14] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.242/2023/3-I. számú átiratában a felmentés érdekében bejelentett védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a

felülbírálat terjedelme teljeskörű a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján. A perrendi szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a vádlotti vallomásokot és a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan mérlegelve állapította meg az ítéleti tényállást. Indokolási kötelezettségét teljesítve érvelése logikus és összhangban áll az iratok tartalmával, ugyanakkor véleménye szerint a jogi indokolás körébe tartozónak kell tekinteni a [27] bekezdésben írtakat. Rámutatott arra is, hogy a vádlottak bűnügyi előéleti adatai is kiegészítésre szorulnak, melyek alapján a vádlottak terhére további súlyosító körülmény értékelendő, ekként a kiszabott büntetés enyhítése egyik vádlott esetében sem indokolt.

[15] A polgári jogi igény elbírálása kapcsán felhívta a figyelmet arra, hogy a sértett által bejelentett 6.000 Ft összegű polgári jogi igényből a nyomozás során lefoglalt 5.000 Ft-os bankjegy sértett részére történő kiadásával a fennmaradó összeg már csak 1.000 Ft, ezért tévesen kötelezte a törvényszék a vádlottakat egyetemlegesen 5.000 Ft megtérítésére.

[16] Álláspontja szerint I. r. és II. r. vádlottak nem kizártak a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből, és az ítélet [78] bekezdésében írtak sem helytállóak, III. r. vádlott pedig a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra. Az ügyészség a bűnügyi költség viselése körében is számítási hibát észlelt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta a feltételes szabadságra bocsátás, a polgári jogi igény és a bűnügyi költség korrigálásával, egyebekben az indokolás pontosítása mellett az ítélet helybenhagyását kérte.

[17] Terhelt1 I. r. vádlott fellebbezése írásbeli indokolásában rámutatott arra, hogy az egész cselekményt tanú1 indította el, és azért torkollt verekedésbe az esemény, mert Terhelt3 III. r. vádlott elmondta neki, hogy a sértett megerőszakolta. Indítványozta tanú8, tanú9, tanú10, tanú11 és tanú12 fogvatartottak tanúkénti kihallgatását arra vonatkozóan, hogy mit mondott el nekik Terhelt3 III. r. vádlott, akit a sértett orális kielégítésre kényszerített miután megerőszakolta. Kérte továbbá tanú13 és tanú14 nyomozók III. r. vádlottal történő szembesítését, mivel vallomás megtételére kényszerítették III. r. vádlottat ügyvédje jelenléte nélkül. A beadványában részletezte a pápai ingatlanban történeteket, és továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a sértett támadt rá a fejszével amiatt, hogy III. r. vádlott nem úgy adta elő a köztük történeteket. A sértett volt az is, aki átkopogott hozzájuk, a falat háromszor ütötte meg, aminek hallatára Terhelt1 I. r. vádlott átment abba a helyiségbe, ahol Terhelt3 III. r. vádlott és a sértett tartózkodott, aki egy fejszével várta őt az ajtóban.

[18] Tagadta azt is, hogy a nemi szervét elővette volna, azt azonban elismerte, hogy idegességében mondta a sértettnek, hogy azt vegye be, de nem gondolta komolyan, az nem folytatódott további vitába, annak nem is lett semmi következménye, főztek tovább. Állítása szerint nem helytálló az a megállapítás sem, hogy a sértett felső ruházat nélkül ült az ágyon, mivel az ágyon kizárólag a II. r. és III. r. vádlottak ültek, amikor a sértett az I. r. vádlottra támadt. Ezt követően a sértett próbált elmenni, de azt azért nem tudta megtenni, mert miután I. r. vádlott a fejszét a sértettől elvéve a kályhához dobta, hanyatt lökte a sértettet, aki kézzel ütött I. r. vádlott felé. A sértett ezután azért sem tudott elmenekülni, mert II. r. és III. r. vádlott az ágyon, majd onnan a földre lekerülve is ütötték a sértettet, II. r. vádlott még dugóhúzóval is bökölte. Az I. r. vádlott a beadványában részletesen kielemezte Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vallomásaiban észlelt ellentmondásokat, majd kifejtette az arra vonatkozó álláspontját is, hogy tanú15 tanú milyen okból nem tanúskodott I. r. vádlottnak.

[19] A bírósági iratok 13. sorszám alatt iktatott beadványokban Terhelt1 I. r. vádlott az elsőfokú eljárás tárgyalási jegyzőkönyveiben rögzítettekkel kapcsolatos észrevételeit részletezte. Értetlenül állt, hogy miért volt megtalálható a DNS-e a dugóhúzón, miközben ahhoz nem is ért, és annak pedig nem volt rajta, akitől lefoglalták, és aki azzal ténylegesen bökölte a sértettet. Elismerte, hogy a tenyérrel és az ököllel verekedést elkövette, azonban

ennek kapcsán jogos önvédelemre hivatkozott, mivel állítása szerint a sértett volt a kezdeményező azzal, hogy baltával támadt rá. Egyebekben pedig a korábban előadottakat ismételte, valamint a saját és III. r. vádlott védőjének írt levelet, melyekben tanúkihallgatásokat és szembesítéseket indítványozott, és kérte a poligráfós vizsgálata elvégzését.

[20] A 2025. január 15. napján érkezett beadványában ismét részletesen bemutatta a pápai ingatlanban történt események menetét, ennek során továbbra is hangsúlyozta, hogy az egész incidens kezdeményezője tanúl sértett volt, illetve az, hogy Terhelt3 III. r. vádlott elárulta neki a közte és a sértett között történt szexuális aktust, aminek következményeként a sértett fejszével támadt rá, amivel szemben I. r. vádlott ezért jogosan védekezett. Továbbra is tagadta, hogy elővette volna a nemi szervét, I. r. vádlott csupán a bal combja belső részére ütött, mivel a sértett nyalogatta azt a kanalat, amivel főztek. Részletesen ecsetelte, hogy ki és melyik helyiségben volt, ki, mikor, kihez és miért ment át. A lecsóhoz való hozzávalókat Terhelt1 I. r. vádlott vásárolta, és a kályhában is I. r. vádlott gyújtott tüzet, melyhez a fát a sértettel együtt vágta össze a fejszével, ezért is volt megtalálható azon a DNS-e. Továbbra is tagadta, hogy nem követelt a sértettől pénzt, nem bántalmazta sem a fejszével, sem a dugóhúzóval. Mindezeket túl indítványozta a 2024. május 13. napján csatolt beadványa felolvasását, mert már nem emlékszik az abban leírtakra. Kifogásolta továbbá a helyszíni szemle és helyszíni tárgyalás hiányát a nyomozás során, valamint a szembesítések elmaradását.

[21] A fellebbviteli nyilvános ülésen a védők az írásban benyújtottakkal egyezően adták elő perbeszédjüket.

[22] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője maradéktalanul fenntartotta az átiratában foglaltakat, majd reagált a védelem által felvetett észrevételekre.

[23] A vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védők által előadottakhoz, ezen túl Terhelt1 I. r. vádlott jogos védelmi helyzetét hangoztatta, és továbbra sem értette, hogyan került a dugóhúzóra a DNS-e, mivel azt nem használta, és nem is volt a dugóhúzóról tudomása.

[24] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védői jogorvoslati kérelem írásbeli indoklására, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen a felek által előadottakra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[25] A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát megakadályozta volna. A fentiek szerinti felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésére, a másodfokon eljáró bíróságnak emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában is megfelelően vizsgálnia és kontrollálnia kellett. Ekörben megállapítható, hogy érdemleges támadás perrendi-eljárási oldalról az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási tevékenységet nem érte, ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság sem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású relatív hatályú eljárási hibát, hiányosságot vagy mulasztást.

[26] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy az széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékhalmoz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljárás bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás

megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, és azt túlnyomórészt helyénvaló módon is állapította meg. A törvényszék kimerítően foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi, szakértői és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra, hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. Mindezeket összevetette a terheltek érdemi védekezésével, és az ezzel kapcsolatos tényeket és adatokat egymásra is tekintettel megfelelő értékelésben részesítette.

[27] Összességében az elsőfokon eljáró bíróság kellő részletességgel értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta az ítéleti tényállást.

[28] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy összességében és érdemében is helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ítéleti tényállást törvényes mérlegelés útján az egyéb hitelt érdemlő bizonyítékokkal is megfelelően alátámasztott, vádlottakat terhelő személyi típusú bizonyítékokra, elsősorban tanú1 sértett, valamint a sértetti vallomást alátámasztó orvosi iratokra, mentőszolgálati dokumentációra, orvosszakértői véleményre és annak kiegészítésére, a genetikai szakértői véleményre, az elmeorvosszakértői és pszichológus szakértői véleményekre, a sértetti sérülésekről készült fényképfelvételekre, a helyszíni szemle felvételeire, a rendőri jelentésekre, valamint Terhelt3 III. r. vádlott nyomozás során tett részbeni beismerő vallomására alapította.

[29] Az elsőfokú bíróság a szükséges részletességgel bemutatta a vádlottak védekezésének lényegi elemeit, ennek keretében kitért Terhelt3 III. r. vádlott nyomozás során tett feltáró és részben beismerő vallomására, és annak változására. A vádlotti állítások alátámasztására a törvényszék kihallgatta a védelem által indítványozott fogvatartott tanúkat, tanú7 börtönpszichológust, vallomásaikat a bizonyítékok körében értékelte. Elhalálozása okán felolvasás útján tette a bíróság a tárgyalás anyagává tanú2 tanú nyomozás során tett vallomását, aki az eseményeket követően közvetlen észlelője volt a sértett sérüléseinek.

[30] A törvényszék ítéletének indokolásában kimerítően foglalkozott Terhelt3 III. r. vádlott nyomozás során tett beismerő vallomásával és annak változása okával, ennek körében kitért arra és meggyőző indokát adta, hogy mely okból látta I. r. vádlott befolyását és ráhatását a védekezése irányának megváltozásában, és miért vetette el a törvényszék III. r. vádlottnak az eljárás későbbi szakaszában tett vallomásait. Ennek keretében helytállóan mutatott rá arra, hogy Terhelt3 III. r. vádlott nyomozás során tett első vallomásai voltak azok, amelyek szinte teljes mértékben összhangot mutattak a sértett állításaival.

[31] Kiemelten foglalkozott a sértetti vallomásokkal, melynek keretében hangsúlyozta, hogy ugyan felfedezhetők voltak vallomásában kisebb ellentmondások, azonban helytállóan következtetett arra, hogy tanú1 sértett vallomása a releváns részek tekintetében az eljárás egészében következetesnek tekinthető, és mentes volt az ellentmondásoktól, a sértett a bántalmazása menete és az ügy lényegi körülményei tekintetében mindvégig adekvát válaszokat adott. A sértett vallomása a Terhelt3 III. r. vádlottal történt találkozás, az együtt töltött nap menete és a köztük lévő szexuális aktus önkéntessége tekintetében egyezőséget mutatott a III. r. vádlott kezdeti nyomozati vallomásával, illetve összhang volt a vallomások között a konfliktus leírása, és annak tekintetében is, hogy ki és hogyan bántalmazta a sértettet. Kellő indokát adta a törvényszék annak is, hogy mely okból vetette el Terhelt3 III. r. vádlott sértett általi megerősökölése verzióját, a köztük lévő aktus/ok önkéntességére vonatkozó egyező állítást még a börtönpszichológus vallomása sem tudta megdönteni. A sértett által előadottakat nemcsak Terhelt3 III. r. vádlott kezdeti nyomozati vallomása, hanem a szakértői vélemények megállapításai is mindenben alátámasztották, a sértett sérüléseiről fényképfelvételek, orvosi iratok és a mentőszolgálat dokumentációi álltak rendelkezésre, melyek a sértett állításait mindenben igazolták. A sérülések tekintetében készített

orvosszakértői vélemény a sérülések keletkezése körülményei tekintetében tett sértetti vallomást teljes körűen alátámasztotta. A személyi bizonyítékokon túl a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok is a vádlottak bűnössége irányába hatottak, a rendőri jelentések, a helyszíni személéről készült jegyzőkönyvek, a fényképfelvételek is a sértetti előadást igazolták.

[32] Részletesen elemezte a bíróság a vádlottak valamennyi vallomását és az eljárás során tett észrevételeiket, és ítéletében kellő indokát adta, hogy melyek azok a bizonyítékok, melyek cáfolták az I. r. és II. r. vádlottak állításait. Terhelt2 II. r. vádlott megromlott egészségi állapotával kapcsolatos kifogások azért nem foghattak helyt, mivel a mozgásproblémái ellenére II. r. vádlott képes volt nagy távolságot megtenni gyalog, hogy kijusson a külterületi ingatlanhoz, és abban sem akadályozta a mozgáskorlátozottsága, hogy jelen eljárás megindulását megelőzően néhány nappal korábban hasonló jellegű, bántalmazással megvalósított bűncselekmény elkövetésében vegyen részt maga is tevőlegesen. Helytállóan vetette el a törvényszék az I. r. vádlott azon védekezését is, hogy nem ő szúrta a dugóhúzóval, mivel azt nemcsak III. r. vádlott és a sértett vallomásai, hanem az objektív bizonyítékként értékelendő igazságügyi genetikai szakértői vélemény is cáfolta. Annak ellenére, hogy I. r. vádlott következetesen tagadta a dugóhúzó használatát, a DNS-profilja kimutatásra került a dugóhúzó markolatánál, mely szakértői megállapítás az I. r. vádlott védekezését alapjaiban döntötte meg.

[33] A bíróság foglalkozott a fogvatartott-társak vallomásaival, valamint tanú7 börtönpszichológus vallomásával, azonban azokat a bíróság nem találta alkalmasnak, hogy megdöntsék a sértett állításait és az azzal összhangot mutató Terhelt3 III. r. vádlott kezdeti nyomozati vallomását. Helytállóan következtetett az I. r. vádlott ráhatására III. r. vádlott vallomása megváltoztatása tekintetében is, éppen az I. r. vádlott által bejelentett számos fogvatartott a bizonyítéka annak, hogy a büntetés-végrehajtás szigorú szabályai ellenére az intézetben közvetve vagy közvetlenül lehetőség van az információk szabad áramlására.

[34] Terhelt1 I. r. vádlott által előterjesztésre került újabb bizonyítási indítványok a másodfokú bíróság részéről elutasításra kerültek, mivel az ítéltábla nem találta megalapozottnak további fogvatartottak kihallgatását, tekintettel arra, hogy ugyanarra tudtak volna nyilatkozni, amit a büntetés-végrehajtási intézetben lévők már korábban is előadtak és a bent lévőkől hallottak, azonban ezen állításokat a bíróság értékelte és összevetette az egyéb bizonyítékokkal, és megállapította, hogy azok nem alkalmasak I. r. vádlott állításai alátámasztására. A bírósági szakban I. r. vádlott poligráfos vizsgálatára már nincs törvényi lehetőség, poligráf alkalmazására kizárólag a nyomozás során kerülhet sor, általában a felderítő nyomozati munka kívánatos irányainak meghatározása érdekében. Nem találta megalapozottnak a másodfok Terhelt1 I. r. vádlott 2024. május 13. napján csatolt beadványa ismételt felolvasását sem, mivel azt az elsőfokú bíróság felolvasás útján a tárgyalás anyagává tette, és az abban rögzítetteket értékelte. Az ítéltábla a kirendelt védővel szemben felhozott kifogásokat sem fogadta el, mivel a másodfokú felülbírálat során nem észlelt olyan körülményt, mely szerint dr. Név1 ügyvéd nem megfelelően látná el az I. r. vádlott védelmét, ezért felmentésére és másik védő kirendelésére nem látott alapos indokot.

[35] A fentebb részletezettek okán a másodfokú felülbírálat eredményeképpen az ítéltábla osztotta azon fellebbviteli főügyészégi álláspontot, miszerint a törvényszék a büntetőeljárás szabályok megtartása mellett folytatta le bizonyítási eljárást, a vádlottak tagadásával szembenálló releváns bizonyítékok hitelt érdemlőségéről meggyőződve, kellő részletességgel vizsgálta és elemezte a rendelkezésre álló tényeket, adatokat, körülményeket és az azok alapjául szolgáló bizonyítási anyagot, megfelelően eleget téve az indokolási kötelezettségének is.

[36] Tekintettel arra, hogy a Veszprémi Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíróság felül mérlegelje. Ily módon a vádlottak felmentésére irányuló védelmi fellebbezések sem foghatnak helyt.

[37] Az elsőfokú bíróság tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, és azt egészében helyénvaló módon is állapította meg.

[38] A logikai hibáktól mentesen, mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kisebb mértékben szorul némi pontosításra és kiegészítésre az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiakkal.

[39] A vádlottak bűnügyi előéleti adatai kiegészítésre és pontosításra szorulnak a központi nyilvántartás adatai, illetve a beszerzett büntetőhatározatok adatai alapján.

[40] Ekként a [3] bekezdés 2. pontjában rögzítettek kiegészítendő azzal, hogy a Sárvári Járásbíróság 7.B.69/2022/50. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat súlyos testi sértés büntette és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt ítélte el halmazati büntetésül, a bűncselekmények elkövetése ideje 2021. október 10. és 2021. december 4. volt. Ugyanezen bekezdés 3. pontjában rögzített Pápai járásbírósági határozat 2022. május 30. napján kelt, és a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.480/2022/7. számú határozatával emelkedett jogerőre.

[41] Az [5] bekezdés 1. pontja tekintetében megállapítandó, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a Pápai Járásbíróság 2021. február 3. napján kelt és a Veszprémi Törvényszék 1.Bf.224/2021/31. számú határozata folytán jogerős ítéletével került marasztalásra. A 2. pontban rögzített Sárvári járásbírósági ítéletben Terhelt2 II. r. vádlottal szemben társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetének kísérlete miatt 1 év 10 hónap szabadságvesztés került kiszabásra, melynek végrehajtását 3 évre felfüggesztették. A bűncselekmény elkövetési ideje 2021. december 4. napja volt (nyomozati iratok 9.3.32. alatti ítélete).

[42] Terhelt3 III. r. vádlott a [6] bekezdésben rögzítettekén túl is volt büntetve, a Fonyód Járásbíróság a 21.Bpk.271/2020/3. számú határozatával társtettesként elkövetett lopás büntette és társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt marasztalta, mely – utólag elrendelt szabadságvesztés – büntetését 2023. október 30. napjától tölti. A Pápai Járásbíróság 11.B.303/2021/12. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetését Terhelt3 III. r. vádlott 2021. december 30. napjától 2023. október 29. napjáig töltötte ki.

[43] A [40] bekezdésben megállapítottak alapján a másodfokú bíróság az ítélet [10] bekezdésében foglaltakat kiegészíti azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott szexuális indíttatástól vezérelve vette elő ruházatából a nemi szervét. A [27] bekezdésből ugyanakkor mellőzi a vádlottak közömbösségére történő utalást, mivel az a jogi indokolás részének tekintendő.

[44] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen foglalkozott a vádlottaknak az igazságügyi pszichiáter szakértői véleményekben megállapított személyiségjegyeivel, ezért az ítéltábla a tényállást kiegészíti a nyomozati iratok 8.6.57-8.6.59. alatti szakvéleményekben rögzítettekkel.

[45] Terhelt1 I. r. vádlottat mellébeszélés, felelősségváró manőverezés, szűklátókörűség, egyenetlen színvonalú intellektuális teljesítmény, egyenetlen színvonalú, rugalmatlan gondolkodás, szubjektív beállítottság, alacsony küszöbű frusztrációtűrés, ingerlékenység,

lobbanékonyság, impulzivitás, sivár, rideg érzelmek, fejletlen empátia és erkölcsi értékérzelmek, az alkalmazkodást meghatározó öntörvényűség, érdekvezéreltség jellemzi.

[46] Terhelt2 II. r. vádlottat kelletlen, elutasító attitűd, felelősségváró manőverezés, egyenetlen színvonalú intellektuális teljesítmény, rugalmatlan gondolkodás, szubjektív beállítottság, alacsony küszöbű frusztrációtűrés, ingerlékenység, lobbanékonyság, impulzivitás, sivár, fejletlen empátia és erkölcsi értékérzelmek, öntörvényűség, érdekvezérelt alkalmazkodási manőverek jellemzi.

[47] Terhelt3 III. r. vádlott szűklátókörű, az ismeretanyaga, gondolkodása egyenetlen színvonalú, rugalmatlan, az ítéletalkotása bizonytalan, lehangolt, erősen szorong, bizonytalan, labilis, gyenge tartású, könnyen sodorható, az erkölcsi értékérzelmek kevésbé hatékonyak, az alkalmazkodása rugalmatlan, alkalmi öntörvényű, érdekvezérelt manőverekkel.

[48] A törvényszék által megállapított tényállás a fentiek szerinti helyesbítéssel és kiegészítéssel került összhangba az okszerűen mérlegelt bizonyítékokkal, az a továbbiakban korrekcióra már nem szorult, így az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a helyesbített tényállás alapján bírálta felül a fellebbezésekkel támadott elsőfokú határozatot.

[49] A fentiek szerint pontosított tényállásból a törvényszék okszerűen vont következtetést a terhelték bűnösségének fennálltára, büntetőjogi felelősségük megállapíthatóságára. Az ehhez fűzött jogi indokolással is mindenben egyetértett az ítéltábla, az csupán elírás miatt a [49] bekezdés tekintetében szorul pontosításra azzal, hogy a Btk. 190. § (2) bekezdés d) pontja természetesen az emberrablás felfegyverkezve elkövetéséről rendelkezik.

[50] A büntetéskiszabás másodfokú felülbíráta során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által számbavett enyhítő és súlyosító körülményekre, melyek tekintetében megállapította, hogy azokat a törvényszék szinte teljeskörűen figyelembe vette, és azokat súlyúknak megfelelően értékelte.

[51] A Sárvári Járásbíróság 7.B.69/2022/50. számú ítéletére figyelemmel megállapítható, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak nem sokkal jelen eljárásban elbírált bűncselekményt megelőzően hasonló erőszakos büntetett vittek véghez, mely bűncselekmény miatti büntetőeljárás hatálya alatt követték el a jelen vád tárgyát képező bűncselekményeket, mely a vádlottak terhére további súlyosító körülményként értékelendő, ahogyan arra a főügyesség is helytállóan rámutatott.

[52] Kiemelt nyomatékkal bír a vádlottak büntetett előélete, I. r. és III. r. vádlottakat a velük szemben korábban alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya, az I. r. és II. r. vádlottakat egy folyamatban lévő büntetőeljárás sem tartotta vissza újabb bűncselekmény elkövetésétől. Az elítélések között jellemzően erőszakos bűncselekmények figyelhetők meg, melyből a vádlottak fokozottabb társadalomra veszélyességére lehet következtetni.

[53] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmények konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[54] Terhelt1 I. r. vádlott esetében a Btk. 81. § (1)–(3) bekezdések alapján irányadó büntetési tétel 5 évtől 20 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdés szerint számítandó középérték 12,5 év, míg Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele 5 évtől 18 évig terjedő szabadságvesztés, a középérték 11,5 év volt.

[55] A fentiek szerint a másodfokú bíróság által kiegészített és pontosított bűnösségi és büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel az a következtetés vonható, hogy a terhelték által megvalósított bűncselekmények nagyobb tárgyi súlyára, a vádlottak személyiségében

rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre, a bűnösségi körülmények másodfokú eljárásban fentiek szerint történt kiegészítése, valamint azoknak megfelelő nyomatékkaal való értékelése alapján az elsőfokon alkalmazott joghátrány kiszabása szükségsszerű, annak enyhítésére az ítéltábla nem látott alapos indokot. A vádlottakkal szemben a középértéket közelítő tartamban elsőfokon kiszabott büntetés az általános és a különös megelőzés követelményrendszerének kritériumait teljesíti és alkalmas arra, hogy a szankcióalkalmazás kettős célját a vádlottak vonatkozásában elérje, s a vádlottakat és másokat is visszatartsa a jövőben újabb, akár ilyen típusú bűncselekmények megvalósításától. Ekként az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészsségi jogi álláspontot annyiban is, hogy a kiszabott büntetések enyhítése egyik vádlott esetében sem indokolt.

[56] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései is korrekcióra szorulnak a fellebbviteli főügyészsség átiratában foglaltak szerint.

[57] Helytállóan hivatkozott a főügyészsség, hogy a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből csupán Terhelt3 III. r. vádlott a kizárt a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján, a bíróság Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében megállapította, hogy a Btk. 38. § (4)-(5) bekezdésében rögzített egyik kizáró körülmény sem áll fenn, ekként I. r. és II. r. vádlottak a kiszabott szabadságvesztésekből az általános rendelkezések szerint, a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján a büntetés kétharmad részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsáthatók.

[58] tanúl sértett a tárgyaláson a polgári jogi igénye összegét 6.000 forintban jelölte meg, melyből az I. r. vádlottól lefoglalt bankjegy sértett részére történő kiadásával 5.000 forint megtérült, ekként a fennmaradó 1.000 forintot kötelesek a vádlottak egyetemlegesen még megtéríteni a sértett részére.

[59] Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költségről való rendelkezések körében számítási hibát vétett, illetve a kényszerintézkedések időtartama sem volt összhangban a rendelkezésre álló iratok adataival, ezért az ítéltábla a bűnügyi költség viselésére, a fogvatartásban töltött időre és a szabadságvesztésbe történő beszámításra vonatkozó rendelkezéseket is korrigálta a felülbírálat során.

[60] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[61] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés keretében elbírálvaa a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a járulékos rendelkezések körében megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy az ítélet meghozatalára a Veszprémi Törvényszéken került sor, mivel az az ítélet bevezető részében nem megfelelően került feltüntetésre.

[62] Az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett azok vádlottak által történő viselése tárgyában is a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

Győr, 2025. január 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2024. június 14. napján kihirdetett, 16.B.57/2023/76. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. január 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke